

Allahu İlāh ilāhu vel hayyul kayyum. Hay olan dirilik Allah ʿndʿr. Semi, basar, gʿrme, iʿitme de Allah ʿndʿr. ʿrade, kudret de Allah ʿndʿr. Yʿni bizim kendimize ait bir varlʿı̄m̄z vardʿı̄ da o ifnʿ oldu... ʿyle bir ʿey yok.

-Ya kimin?

-Allah ʿn hepsi. Allah ʿn kuvveti, Allah ʿn ilmi... Bize ait bu vʿı̄cutta hiʿbir ʿey yok. Yʿzʿı̄ne bakan sende hiʿ gayrullah gʿrmesin. Nispet efalden efulullah, nispet sʿfattan sʿfatullah.

Gaspetmiʿsin Allah ʿn sʿfatlarʿn:

-Eh Allah ʿn var ama benim de var.

-Tevbe de yahu. Bir ilʿhʿde yazmʿı̄m:

Sen mʿı̄nezzeh biz zuhurda utanʿı̄rʿz ey ulu

Ayet-i keriminde buyurdun Hʿı̄vezzahirʿ»

Habʿbine, Ya Muhammed, sen de ʿı̄sʿı̄n, ʿı̄metin de ʿı̄dʿı̄r. Sizdeki dirilik benim.

ʿyleyse nispet fiilden fiilullah geʿirdi mʿı̄rʿit. Nispet sʿfattan sʿfatullah geʿirdi mʿı̄rʿit. Allah bundan ʿok memnun olur. Sʿfatlarʿn tertemiz ona verdin mi, yahut Allah ʿn sʿfatlarʿn Allah ʿn rʿı̄zasʿı̄ ʿzerine kullandʿn mʿı̄, ʿok sevinir. O nun nʿı̄ruyla O nu seyretmek, O nun lisʿnʿı̄yla Allah demek. Gayrullah yapmamak. Allah baʿka kul baʿka deʿil. Gayrullahtan kurtarabilmek. Gayrullahʿ kaldʿrabilmek.

Cʿn mʿı̄rʿı̄dim, sana cʿnʿm̄z feda olsun. Feda-yʿ cʿn, fenʿfillah olmak.

Nispet vʿı̄cut atʿn! dedi

Zan evhamʿı̄ yʿkʿn! dedi

Zʿt-ʿı̄ Hakk a erin! dedi

Cʿn mʿı̄rʿı̄dim cʿnʿm̄ feda!

Nispet vʿı̄cut atʿn! dedi

Nispet olan vʿı̄cut, bu insanlarʿn vʿı̄cutlarʿı̄. Bu vʿı̄cutlar, mʿı̄mkʿı̄nʿı̄ l- vʿı̄cut tur. Allah ʿşekildi mi, bu vʿı̄cut iki gʿı̄nde kokar. Vacibʿı̄ l-vʿı̄cut, Allah tʿı̄r. Gerʿşek vʿı̄cut sahibi Allah tʿı̄r. Nispet vʿı̄cutlarʿnʿzdan geʿşin. Onlar bir hayʿı̄, bir gʿı̄geden ibaret. Gerʿşek vʿı̄cut, vʿı̄cudullahtʿı̄r, Allah ʿn zʿtʿnʿn tecellʿı̄sidir.

Zan evhʿı̄m̄ yʿkʿn! dedi

Zannʿı̄, evhamʿı̄ ʿı̄pheyi yʿkʿn dedi. Tevhʿt bʿı̄tʿn zanlarʿı̄, bʿı̄tʿn evhamlarʿı̄, bʿı̄tʿn ʿı̄pheleri kaldʿı̄rʿı̄. Gʿı̄neʿı̄ doʿı̄du artʿk, karanlʿk kalmaz. Kurtulup ʿı̄phe i ʿı̄rk-i hafiden bulduk emʿn. Tevhʿtte ʿı̄ek kalmaz, ʿı̄phe kalmaz, acaba kalmaz, ikilik kalmaz. ʿfna oldu, isbat oldu.

Her zerreden zahir oldu.

Åžehr u pazar hep Hak oldu.

CÃçn mÃ¼rÃYidim cÃçnÃ±m feda!

Ã°fna oldu, isbat oldu.

Her yokluk, bir varlÃ±ÃYÃ± meydana getirir. Bir tohumu atarsÃ±n tarlaya, bahÃŞeye, kaybolur. NeÃYv Ã¼ nema bulur, hayat bulur. Her fenÃçnÃ±n bir tecellÃ®si vardÃ±r. FenÃç-yÃ± efal, tecelli-yi efal-i ilahiyeyi meydana getiriyor. FenÃç-yÃ± sÃ±fat, tecelli-yi sÃ±fatullahÃ± meydana getiriyor. FenÃç-yÃ± vÃ¼cut, tecellÃ®-yi zÃçt-Ã± ilÃçhÃ® yeyi, Hakk Ã±n zÃçtÃ±nÃ± izhar ediyor.

Her zerreden zahir oldu.

6Ã¼Ã©Ã°Ã£ÃœÃ›a ÃçÃ©Ã±u Ã« Ã£Ã; r Ã• aÃ¬ÃçÃ£Ã› Ã¬Ãçm b Ã Ã±Ã±Ã- b Ã• Fe eynema tÃ¼vellÃ» fesemme vechullah. Her nere dÃ¶nsen AllahÃ±n cemali zÃçhir oldu. Her neye baksa gÃ¶zÃ¼n kim, sÃ±rr-Ã± hikmet anda var. Hak tan gayrÃ± bir ÅYey yok. Hep Hak oldu ÅYehr u pazar. Kesret gÃ¶rdÃ¼ÃYÃ¼n, aynen vahdete dÃ¶ndÃ¼. Å°ÃYte kesreti vahdette, vahdeti kesrette bulma!

Bak neler yapmÃ±ÃY bana mÃ¼rÃYidimiz, ne hallere sokmuÃY bizi. Allah himmetlerini Ã¼zerimizden eksik etmesin.

Mansur makamÃ±na vardÃ±k.

Vahdetimiz Ã®lÃçn ettik.

ÃžahÃçdet zevkini aldÃ±k.

CÃçn mÃ¼rÃYidim cÃçnÃ±m feda!

SÃ±rr-Ã± velÃçyete erdik. SÃ±rr-Ã± feynema yÃ± bulduk. Makam-Ã± Mansur, Hak makama geldik. Vahdetimiz Ã®lÃçn ettik. Yani enel Hak sÃ±rrÃ±nÃ± aÃŞtÃ±k. ZÃçtÃ±ndan zÃçtÃ±na mazhar dÃ¼ÃYtÃ¼k. Hakk Ã± izhÃçr ettik ilÃçn ettik.

ÃžahÃçdet zevkini aldÃ±k

HabÃ®bine selÃçm verdik.

VarÃ±p huzÃ»runda durduk.

AÃYkla zevkle Ã¼mmet olduk.

GÃ¶rerek bilerek ÅYahÃçdetin zevkini aldÃ±k.

HabÃ®bine selÃçm verdik. HabÃ®bini kaldÃ±rdÃ±k kabirden artÃ±k. Muhammediyetini bulduk. TafsilÃçtÃ±nÃ± bulduk. Å°llel mevcÃ»de illÃç ente sensin ya resÃ»lallah dedik.

VarÃ±p huzÃ»runda durduk. Å°ÃYte hep onunlayÃ±z. HabÃ®binin, sevgilisinin, Muhammedinin huzurunda durduk.

AÃYkla zevkle Ã¼mmet olduk.

BÃ¼tÃ¼n dava, fenÃçfillahtan geÃŞip, zÃçt-Ã± Hakk a mazhar, Hz. Muhammed e temiz bir Ã¼mmet olma. Nispet fiili yok, nispet sÃ±fatÃ± yok, nispet vÃ¼cudu yok. GayrÃ±yeti yok, ikiliÃYi yok; pÃ±rÃ±l pÃ±rÃ±l,

tertemiz. AÄŸkla zevke ancak o zaman Ä¼mmet olunur.

TelkÄ®n etti Äžeriat Ä±.

Bildirdi Hakk Ä±-bÄŸtÄ±lÄ±.

MakÄŸmatÄ±, kemalÄŸtÄ±.

CÄŸn mÄ¼rÄŸidim cÄŸnÄ±m feda!

Bu, fark makam. Hak, bÄŸtÄ±l burda bilinir. KÄ±l, kÄ±rka burada yarÄ±lÄ±r. BurasÄ± farkiyet makamÄ±. MÄ¼minlikle kafirlik, Hak la bÄŸtÄ±l burda fark edilecek. Hz. Ä–mer e Adil Ä–mer... KÄ±lÄ± kÄ±rka yarÄ±yor. Demek Hakk Ä± bÄŸtÄ±lÄ± bildiren mÄ¼rÄŸitmiÄŸ.

GÄŸren gÄŸrÄ¼nen ol oldu.

GÄŸnÄ¼l dostla hemdem oldu.

Zevk u sefÄŸsÄ±nÄ± buldu.

CÄŸn mÄ¼rÄŸidim cÄŸnÄ±m feda!

Bir hemdem olma, zevk u sefÄŸsÄ±na erme, halkÄ±n yÄ¼zÄ¼nden Hakk Ä± sevme... BÄ¼tÄ¼n dava harem-i ismete girme. BÄ¼tÄ¼n dava, dost ile hemdem olabilme. Bu sÄ±r makam. Kavseyn makamÄ±.

Kesret vahdetle bir oldu. Halkla Hak bir vÄ¼cut. GayrÄ±yeti yok. Kesret aynen vahdet. Vahdet aynen kesret.

Muhiddin-i ArabÄ® Hz. Ieri El halk hÄ¼vel Hak diyor bu makamda. Bir yerde seni tutarlar da BÄ±rak bu milleti seni Allah a getireceÄŸim derlerse, sakÄ±n bu milletten ayrÄ±lma. Vallahi gaflete gidersen, yanarsÄ±n kara kara! BaÄŸka yerde bir ÄŸey bulamazsÄ±n. Kesreti vahdette, vahdeti kesrette bulmaktÄ±r tevhÄ®t.

AÄŸ gÄŸzÄ¼nÄ¼ hikmetle bak

GÄŸrÄ¼nen deÄŸil mi Hak!

Allah senden ayrÄ±lsÄ±n da gÄŸzÄ¼n gÄŸrsÄ¼n bakayÄ±m! Dilin sÄŸylesin bakayÄ±m! Elin tutsun bakayÄ±m! YÄ¼rÄ¼ bakayÄ±m, kÄ±pÄ±rda bakayÄ±m!

Ben ÄŸimdi senin kÄ±ymetini bileceÄŸim, seveceÄŸim cÄŸndan iÄŸerÄ». CÄŸnda cÄŸnÄ±nÄ± incitme sakÄ±n. O ayrÄ±ldÄ± mÄ± eyvah! Niye feryÄŸt ediyoruz. Bu ÄŸsamaÄŸÄ±rÄ± ÄŸÄ±kardÄ± diye. Ä–nemli olan ÄŸsamaÄŸÄ±rÄ± giyendir. Ä±Ä±kartÄ±r ÄŸÄ±kartÄ±r. Ä±Ä±kartacak bu ÄŸsamaÄŸÄ±rlarÄ±.

Bu suretler birer birer bozulur

Gider mÄŸnÄŸ denizinde dizilir.

Ä±oktan ÄŸÄ±karttÄ±m bu milletin ÄŸsamaÄŸÄ±rÄ±nÄ±. Onlar zannediyor, benle gÄŸrÄ¼ÄŸÄ¼yor. Ben hep Hak la gÄŸrÄ¼ÄŸÄ¼m.

-Yapma cÄŸnÄ±m

-Nee, gayrullah mÄ± var?

S yler kel m bakar sana

G rmez g z  hi ş m siva

Vermi  g n l Hak tan yana

Hep g rd   didar olur. Hep cem le bakar.

Sen istedi in kadar kendini gayr  g r. Allah  n nuruyla nazar eden ba ka ne g recek?

Gene mi barda  ta r yoruz yoksa? Yok c n m!. Barda  geni lettik art k ta ar m !

Allah bizi birbirimizden ay rmas n. Sevgi versin bize, daha  şok a k versin.

Allah  n iyilikleri sizi hi ş b rakmas n.

HACI BABA

^[1] Nisa, 4/136

^[2] Fetih, 48/10

^[3]

^[4] Bakara, 2/255

^[5] Bakara, 2/115

Bu Sayfanın Geldiđi Adres

Tasavvuf Derneđi:

<http://www.tasavvufderneđi.com>

Bu Sayfanın Adresi:

<http://www.tasavvufderneđi.com/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=25>